

Sygn. akt V CSK 234/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa K. Sp. z o.o. w M.

przeciwko V. Sp. z o.o. w N.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 29 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 29 listopada 2013 r. Wyrok ten zapadł w wyniku złożenia apelacji przez stronę pozwaną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 czerwca 2013 r.

W skardze kasacyjnej podnoszono zarzuty naruszenia art. 647¹ § 2 zdanie pierwsze w zw. z art. 647¹ k.c. oraz w zw. z art. 60 k.c., art. 647¹ § 5 k.c. w zw. z art. 647¹ § 2 zdanie pierwsze, art. 6 k.c. w zw. z art. 647¹ § 2 zdanie pierwsze k.c. Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa, ewentualni o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analizując treść uzasadnień wyroków obu Sądów *meriti*, treść obszernej skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że – wbrew stanowisku skarżącego – w rozpoznawanej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i pkt 4 k.p.c. W sprawie tej pojawiła się kwestia, czy wystąpiła przesłanka powstania solidarnej odpowiedzialności inwestora i wykonawcy obejmująca zapłatę podwykonawcy wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane w postaci odpowiedniej zgody inwestora (art. 647¹ § 2 k.c. w zw. z art. 647¹ § 4 k.c.). Powołując się na szczegółowe ustalenia Sądu Okręgowego w tym zakresie, Sąd Apelacyjny przekonywająco stwierdził, że w świetle tych ustaleń na pewno można przyjąć, iż strona powodowa (podwykonawca) wykazała istnienie dorozumianej zgody pozwanego inwestora obejmującej zawarcie przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą. O takim wyrażeniu woli inwestora może istotnie świadczyć spory katalog elementów podanych szczegółowo w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (s. 18 i n., m.in. wiedza o podwykonawcy, wiedza o zakresie prac budowlanych podwykonawcy, możliwość uzyskania informacji o wynagrodzeniu należnym podwykonawcy bez względu na wymogi

tajemnicy handlowej). Wywód Sądu Najwyższego został poparty odpowiednim nawiązywaniem do judykatury Sądu Najwyższego (por. także ostatnio uzasadnienie wyroku z dnia 24 stycznia 2014 r., V CSK 124/13, przytoczonego w odpowiedzi na skargę, k. 3 odpowiedzi).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i w zw. z §§ 6 i 12 rozporządzenia MS z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).